Γνωρίζεις το συμφέρον της ψυχής σου; (Αββάς Ισαάκ ο Σύρος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 10 Ιουλίου, 2017

Χρειάζεται μεγάλος ἀγώνας, διότι τὰ πάθη ἔχουν μεγάλη δύναμη. Μὲ τὴ χάρη ὅμως τοῦ Θεοῦ θὰ νικήσει ὁ γενναῖος ἀθλητὴς ποὺ ἀγωνίζεται μ᾽ ὅλες τὶς δυνάμεις του.

Ὁ σωματικὸς κόπος καὶ ἡ μελέτη τῶν θείων Γραφῶν φυλᾶνε τὴν καθαρότητα τοῦ νοῦ. Ἀκόμη χρειάζεται καὶ πολλὴ προσευχή, ὥστε νὰ ἐπισκιάσῃ τὸν ἀγωνιστὴ ἡ Θεία Χάρη. Γιὰ ν᾽ ἀποκτήσῃ κανεὶς τὴ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χρειάζεται μεγάλος πνευματικὸς ἀγώνας, διότι εὔκολα παρασύρεται ὁ ἄνθρωπος στὸ κακὸ καὶ χάνει σὲ μιὰ στιγμὴ αὐτὸ ποὺ ἀπέκτησε ὕστερα ἀπὸ μεγάλους ἀγῶνες..

Στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει τὸ καλὸ καὶ τὸ κακό. Ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τὸ δικό μας θὰ ἐξαρτηθεῖ πιὸ ἀπὸ τὰ δύο θὰ ἐπικρατήσει. Ἂν ἀφήσουμε τὸν ἑαυτό μας ἐλεύθερο, χωρὶς νὰ τὸν βιάσουμε, θὰ ἐπικρατήσει τὸ κακό. Ἀντίθετα ὅταν ἀγωνισθοῦμε, θὰ νικήσει τὸ καλὸ καὶ ἡ ἀρετή.

Ὁ ἀγώνας αὐτὸς εἶναι σκληρός. Θὰ πέσεις καὶ θὰ ξανασηκωθεῖς καὶ πάλι θὰ πέσεις καὶ πάλι θὰ σηκωθεῖς. Εἶναι ἀγώνας ἰσόβιος . Διότι ὁ σατανᾶς δὲν μᾶς ἀφήνει ἀνενόχλητους οὔτε μία στιγμή. Μία στιγμὴ ἀμελείας περιμένει, γιὰ νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῇ καὶ νὰ κάνει ζημιὰ στὴν ψυχή μας.

Ὅπως εἴπαμε καὶ πιὸ πάνω, στὸν πνευματικὸ ἀγῶνα χρειάζεται **ταπείνωση**. Διότι μόνο τὴν προσευχὴ τῶν ταπεινῶν ἀκούει ὁ Κύριος. Ἡ προσεύχὴ τοῦ ταπεινοῦ *“εἰσέρχεται εἰς τὰ ὦτα τοῦ Κυρίου. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἐπὶ τοὺς ταπεινοὺς κατὰ τὴν καρδίαν”*. Μὲ ταπεινὸ φρόνημα φώναξε δυνατὰ πρὸς τὸν Κύριο καὶ πές Του: *“Κύριε ὁ Θεός μου, Σύ, ἐὰν θέλῃς, μπορεῖς νὰ φωτίσῃς τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου”*.

Ὅταν ἡ ψυχὴ θερμανθεῖ ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό, τὰ πάντα τὰ θεωρεῖ σκουπίδια καὶ τιποτένια. Νύχτα καὶ μέρα δὲν σκέφτεται τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἡ ἑπαφὴ τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεὸ εἶναι πιὸ γλυκειὰ κι ἀπὸ τὸ πιὸ ὡραῖο καὶ εὔγευστο φαγητό. Ὅταν ἡ ψυχὴ ἑνωθεῖ μὲ τὸν Θεό, τότε ἔρχονται καὶ τὰ δάκρυα τῆς πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως. Καὶ τὰ δάκρυα αὐτὰ σὲ συνοδεύουν εἴτε τρῶς, εἴτε πίνεις, εἴτε μελετᾶς, εἴτε πρσεύχεσαι, σὰν καρπὸς τοῦ ἀγῶνα τῆς ψυχῆς. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀμοιβὴ ποὺ δίνει ὁ Θεὸς στοὺς ἐργάτες τῶν ἐντολῶν Του, ποὺ σὰν σκοπὸ τῆς ζωῆς τους ἔβαλαν τὸ συμφέρον τῆς ψυχῆς τους.

Όταν λοιπὸν σ᾽ ἐπισκεφθοῦν τὰ δάκρυα αὐτά, πάρε θάῤῥος καὶ προχώρα μὲ μεγαλύτερη δύναμη, γιὰ νὰ περάσῃς τὴ θάλασσα τῶν παθῶν. Ἀλλὰ πρόσεξε μήπως χάσεις τὸν πνευματικὸ θησαυρὸ τοῦ ἀγῶνα σου εἴτε ἀπὸ ἐγωϊσμὸ εἴτε ἀπὸ ἀμέλεια.

Ἂν δὲν ἔχεις κοπιάσει στὰ καλὰ ἔργα δὲν πρέπει νὰ μιλᾶς γιὰ τὶς ἀρετές. Διότι κάθε ἀρετὴ ποὺ γίνεται **χωρὶς κόπο**, λογίζεται σὰν “ἔκτρωμα” μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ. Οἱ στεναγμοὶ τῆς καρδιᾶς σου, οἱ προσευχὲς καὶ οἱ ἀγρυπνίες θὰ σὲ βοηθήσουν ν᾽ ἀποκτήσεις ἀρετή. Ὅσο ὅμως κι ἂν φωνάζεις μὲ προσευχὲς πρὸς τὸν Κύριο, δὲν σὲ ἀκούει, ἂν δὲν συνοδεύονται ἀπὸ **ταπεινοφροσύνη**. Ἡ ἐργασία τῶν ἐντολῶν καὶ πρὸ παντὸς ἡ ταπεινοφροσύνη κάνουν τὸν ἄνθρωπο θεὸ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ πίστη καὶ ἡ ἐλεημοσύνη τὸν φέρνουν πιὸ γρήγορα στὴν καθαρότητα.

Ὅσοι ἔχουν θερμὴ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ ἑλκύονται ἀπὸ τὰ μέλλοντα ἀγαθά. Ὅσοι θερμαίνονται μὲ τὴν ἐλπίδα τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὰ κοσμικὰ πράγματα. Ἀλλὰ γιὰ νὰ φτάσῃ κανεὶς σ᾽ αὐτὴ τὴν ὑψηλὴ κατάσταση χρειάζεται μεγάλος ἀγώνας. Καὶ θ**ὰ πρέπει ν᾽ ἀρχίσῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ ἁπλᾶ καὶ εὔκολα γιὰ νὰ φτάσῃ στὰ δύσκολα**. Θὰ πατήσει κανεὶς πρῶτα τὰ πρῶτο σκαλοπάτι τῆς ἀρετῆς, μετὰ τὸ δεύτερο κι ἔτσι σιγὰ-σιγὰ θὰ προοδεύσει στὴν πνευματικὴ ζωή.

Μ᾽ ἕνα ἅλμα δὲν φτάνει κανεὶς στὰ ὕψη. Ἂς μάθουμε νὰ ἐφαρμόζουμε πρῶτα τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, καὶ ὕστερα ἀπὸ ἀγῶνες πολλοὺς καὶ μεγάλους θὰ μᾶς στείλει ὁ Θεὸς τὴ χάρη Του.

Εἶναι εὐτυχισμένοι ἐκεῖνοι ποὺ ἀποφάσισαν νὰ βαδίσουν τὸν δρόμο τῶν θλίψεων γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν γύρισαν πίσω. Αὐτοὶ θὰ φτάσουν γρήγορα στὸ λιμάνι τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Μετὰ ἀπὸ τὸν κόπο καὶ τὶς ταλαιπωρίες θ᾽ ἀπολαύσουν ἀνάπαυση καὶ ξεκούραση. Καὶ θὰ εὐφραίνονται αἰώνια μὲ τὴν ἀπόλαυση τῶν μελλόντων ἀγαθῶν.

Ὅσοι τρέχουν στὸν δύσκολο δρόμο τῆς ἀρετῆς δὲν γυρίζουν πίσω οὔτε σκέφτονται τὶς δυσκολίες ποὺ θὰ συναντήσουν, ἀλλὰ μ᾽ ἐνθουσιασμὸ προχωροῦν στὸν στενὸ καὶ τραχὺ δρόμο, εὐχαριστώντας τὸν Θεὸ ποὺ τοὺς ἀξίωσε νὰ τὸν περάσουν. Ὅσοι ὅμως φοβοῦνται καὶ προχωροῦν μὲ δειλία καὶ φόβο, αὐτοὶ ποτὲ δὲν θὰ φτάσουν στὸ τέρμα, καὶ δὲν θὰ πάρουν τὸ στεφάνι τῆς νίκης, ποὺ χαρίζει ὁ Κύριος στοὺς ἀγωνιστὲς τῆς πίστεως.

Ὁ ὀκνηρὸς δὲν βάζει ποτὲ ἀρχὴ μετανοίας καὶ συνεχῶς ἀναβάλλει. Κι ἔτσι φτάνει στὴν ὥρα τοῦ θανάτου του ἀπροετοίμαστος. Ἂν θέλῃς νὰ προκόψῃς στὴν ἀρετή, μὴν ὑπολογίζῃς τὶς ἀπαιτήσεις τοῦ σώματος, διότι τὸ σῶμα εἶναι ἐχθρὸς τῆς ψυχῆς.**Ἔχε τὴν ἐλπίδα σου στὸν Θεὸ καὶ μὲ ταπεινοφροσύνη προχώρα στὸν δρόμο τῆς ἀρετῆς**. Γνώριζε ὅτι **χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ θὰ εἶσαι φτωχὸς καὶ γυμνός, στερημένος ἀπὸ κάθε πνευματικὸ ἀγαθό**. Μὴ σὲ πιάνῃ δειλία καὶ φόβος στὸν

ἀγῶνα. Ὁ γεωργὸς ποὺ περιμένει νὰ σταματήσουν οἱ ἄνεμοι γιὰ νὰ σπείρῃ, αὐτὸς ποτὲ δὲν θὰ σπείρει. Καλύτερα νὰ πεθάνῃς γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ζῇς μὲ ντροπὴ καὶ ὀκνηρία.

Ὅταν θέλεις νὰ βάλῃς ἀρχὴ στὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ πρῶτα πρέπει ν᾽ ἀφήσῃς κάθε ἐλπίδα καὶ στήριγμα τῆς ζωῆς αὐτῆς. Ὅπως ἐκεῖνος ποὺ ἑτοιμάζεται γιὰ τὸν θάνατο δὲν σκέφτεται τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ φοβερὸ αὐτὸ γεγονός, ἔτσι κι ἐκεῖνος ποὺ θέλει νὰ ἑνωθῇ μὲ τὸν Θεό, πρέπει νὰ πεθάνῃ γιὰ κάθε κοσμικὸ πρᾶγμα. Σοῦ θυμίζω καὶ πάλι ὅτι **θὰ βρεῖς ἐμπόδια, ἀλλὰ μὴ χάσῃς τὴν ἐλπίδα σου**.

Νὰ δυναμώνῃς μὲ τὴν πίστη στὸν Θεὸ καὶ μὲ τὴ σκέψη ὅτι τὰ πράγματα τοῦ κόσμου αὐτοῦ εἶναι πρόσκαιρα καὶ μάταια καὶ ὅτι ὁ μεγαλύτερος θησαυρὸς εἶναι ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Αὐτὴ τὴν ἔχει ἑτοιμάσει ὁ Θεὸς γιὰ τοὺς ἀγωνιστὲς κι ὄχι γιὰ τοὺς ῥάθυμους καὶ ὀκνηρούς. Ν᾽ ἀρχίζῃς τὸν ἀγώνα σου μ᾽ ἐνθουσιασμὸ καὶ **ὄχι μὲ δειλία**, διότι καὶ τὸ ὡραιότερο ἔργο εἶναι ἄχρηστο ὅταν γίνεται ἀπὸ ἄνδρα δίψυχο, ποὺ τὸ ἕνα μέρος τῆς ψυχῆς του εἶναι μὲ τὸν Θεὸ καὶ τὸ ἄλλο μὲ τὸν κόσμο. Ὁ Θεὸς θέλει ὁλόκληρο τὸν ἑαυτό μας.

Νὰ ἔχῃς τὴν ἐλπίδα σου βέβαιη στὸν Χριστό, γιὰ νὰ μὴν πάῃ ὁ κόπος σου χαμένος. Ὁ Κύριος εἶναι σπλαγχνικὸς καὶ δίνει τὴ χάρη Του σ᾽ αὐτοὺς ποὺ τὴ ζητᾶνε μ᾽ ἐπιμονή. Τὸν μισθὸ τὸν δίνει ὄχι ἀνάλογα μὲ τὴ δουλειὰ ποὺ κάναμε, ἀλλὰ μὲ τὴν προθυμία ποὺ δείξαμε. Κάνε ὅ,τι μπορεῖς γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς σου. Προσευχήσου μὲ δάκρυα, διάβαζε τὶς θεῖες Γραφές, κάνε ἐλεημοσύνες. Ἀρκεῖ νὰ θερμαίνῃς τὴν καρδιά σου μὲ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό.

Μὴν ὑπολογίσῃς τὴ φυσικὴ ἀδυναμία τοῦ σώματος καὶ δειλιάσῃς. Διῶξε μακρυὰ τὴ φιλαυτία, τὴν πλεονεξία καὶ τὸν ἐγωϊσμό. Μίσησε τὰ ἔργα τῆς ἁμαρτωλῆς σάρκας καὶ ἀγωνίσου μὲ ἀνδρεῖο φρόνημα γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς ἀρετῆς. Καὶ ἂν σὰν ἄνθρωπος πέσῃς, πάλι νὰ σηκωθῇς καὶ ποτὲ μὴ γυρίσῃς στὴν προηγούμενη ἁμαρτωλὴ ζωή σου. Πάντα μπροστὰ προχώρα μὲ χαρὰ καὶ προθυμία στὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, κι Αὐτὸς θὰ σ᾽ ἀνεβάσει στὴν κορυφὴ τῶν ἀρετῶν.

(Πηγή: nektarios.gr*)*